

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: גינטר גדעון	שם משפחה: זלנה
----------------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: זלנה	בלועזית Salane	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: גינטר גדעון	בלועזית Gunter	מין: ז / נ תאריך לידה: 14.5.1937
מקום לידה (ישוב, מחוז): ברלין	בלועזית Berlin	ארץ לידה: גרמניה
שם פרטי של האב: גוסטב (שמואל)	שם פרטי ושם נעורים של האם: הרנה אסתר מאייר	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: ברלין	בלועזית Berlin	ארץ המגורים: גרמניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ברלין בגרמניה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: מינכן, גריסטרינג, מרסיי	שנת עליה: 1949	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): נגבה

נא ספרי על קורותיך לפני ובזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

מכיוון שנולדתי בתחילת המלחמה ולתוכה אין עברי חופף עם תחילת המלחמה. הוריי התגוררו בלוטם שטרסה בברלין, עם אחיותיי אירנה ויהודית.

אני זוכר שענדנו טלאי צהוב, ונאלצנו לברוח למקלטים בזמן ההפצצות. לא יכולתי לשחק, והייתי רוב הזמן סגור בבית. כשהייתי בן חמש, ילד אחד כינה אותי "חתיכת יהודי", ואני נתתי לו סטירה על כך. אמי הניסה אותי מהחנות, כדי שלא יתפסו אותי. יום אחד הלכתי עם אמי להביא מים, ונפצענו בהפצצה. למרות היותנו יהודים טיפלו בנו בבית חולים, תוך סיכון חיים. הוציאו לי את הרסיסים, ואחר כך השכיבו אותי על הרצפה בבית. בעוד אמי מטפלת בי, נכנסו חיילים רוסים, ואחד מהם ירה באויר. הוא רצה לאנוס את אמי. למזלנו אחד החיילים היה יהודי, והשכנה הגויה הלכה עם החייל במקום אמא. אבי נלקח למעצר בשנת 1944, מסיבה שלא זכורה לי. נאלצנו לעבור דירה. קיבלנו כרטיסי מזון מהשכנה, ולא סבלנו מרעב עד סוף המלחמה. הרוסים לא היו טובים יותר מהגרמנים, הם בזזו מכל הבא ליד. היה רעב נוראי בכל הסביבה.

נא ספרי על חיירך מתום המלחמה ועד היום

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

אחרי המלחמה אבי עבר קורס שוטרים. אחותי אירנה נפטרה מדיזנטריה, והיא קבורה בבית עלמין בברלין. הגענו לחיפה. משם עברנו לבנימינה, אחר כך לאושיות ברחובות, ואחר כך עברנו למחנה מעבר בראשון לציון. הייתי שנתיים בקיבוץ נירים, ואחר כך התגייסתי לצה"ל. לחמתי במלחמות ששת הימים, יום הכיפורים ושלוש הגלילות כתותחן בשריון. השתחררתי מהצבא בדרגת רב סמל. כיום אני גר בראשון לציון, ויש לי שלושה ילדים.

ראיון: רמי אלרוב
ראשון לציון. יוני 2010

עריכה: אלינה נאור